TASAVVUFÇU KADINLARI N AVRETİNİ SEYREDİYOR
el-İbriz sahibi anlatıyor:
"Bir gece hanımlarımdan biriyle başbaşa kaldım. Onunla oynaşırken utanç (varet) yerine baktım. Aradan birkaç gün geçtikten sonra şeyh hazretler ini ziyarete gittiğimde, huzurunda birçok ilim adamları bulunuyor du. Onlara dönerek sordu: Ey din alimleri! Kadının utanç yerine bakmak hakkında ne dersiniz? Ben hemen cevap verdim:
- Efendim, dedim. Bu konuda alimlerin dediğini ben de aynen söylerim. Halbuki şeyh hazretler iyle aramızda iki merhale (iki günlük yol) gibi uzun bir mesafe bulunuyor du. Bunun üzerine sordu: Peki sen hiç bakar mısın? Hayır dedim. Meğer ki unutmuş olayım.
- Evet, falan geceye kadar öyle. Ama o gece? buyurunca utandım, yaptığımı hatırladım..." el-İbriz, 1/78, tercüme, Celal Yıldırım. Demir Kitabevi, Temmuz 1979, İstanbul. (Çeviren)

TASAVVUFÇU KARI-KOCANIN CİMAINI SEYREDİYOR
Bir gece iki hanımım aynı odada bulunuyor du. Bu bir mazerette n dolayı olmuştu. Onlardan her biri ayrı bir yatağa uzanıp yattı. Ben de başka bir yatağa uzandım. Odamızda bir dördüncü yatak daha bulunuyor du. O boş kaldı. Sonra hanımlardan biriyle yatmak istedim. Diğerinin uyuduğunu zannediyo rdum. Bir müddet sonra diğer hanımımla yatmayı uygun buldum ve yanında yattığım diğer hanımın artık uyuduğunu sanıyordum. Geceyi böylece geçirdikten sonra şeyhimin ziyaretin e gittim. Aramızdaki mesafe uzak ta olsa sık sık bu ziyaretle rimi yerine getiriyor dum. Beni görünce hafif tebessüm ederek şöyle buyurdu:
- İki karıyı bir odada bir araya getirip ikisiyle cinsi yakınlıkta bulunan kimse hakkında ne dersin? Beni kasdettiğini anladım.
- Efendim, bunu nasıl bildiniz? dedim.
- Ya dördüncü boş yatakta kim yattı? (kendini kastediyo r) diyo sordu. Bunun üzerine dedim ki:
- Ben onların uyuduğunu zannedere k öyle yaptım.
- Hayır, hiçbiri uyumadı. Böyle yapman doğru değlidir. Kaldıki uyanık oldukları zaman..." el-İbriz, 1/78-79, tercüm Celal Yıldırım, Demir Kitabevi, Temmuz 1979, İstanbul. (Çeviren)

Tasavvuf tarihi boyunca köpek tasavvuf meşhurları arasında ideal bir örnek olup hepsinin hedefi onun gibi olmaktır. Gerekçeleri de Ashabı Kehf'in köpeği Kıtmîr'in adının Kur'ân'da geçmiş olması ve o köpeğin sözkonusu insanlarl a beraber bulunmasıdır. Sanki Kur'ân'da adı geçen bütün varlıklar mukaddesm iş gibi Kıtmîr adı da orada geçti diye tasavvufçular tarafından kutsallaştırılmaktadır. Firavn, Karun, Ebu Leheb ve daha başka kafirleri n adları Kur'ân'da geçmesine rağmen İslâm nazarında hiçbiri kutsallaşmadığı gibi Kıtmîr de bundan dolayı kutsallaşmış ve ideal bir örnek olması sözkonusu değildir. Ama ne hikmetse, tasavvuf meşhurları kendileri ne Kıtmîr adını takmak ve

onun gibi bir köpek olmak kendileri için en büyük ideal bilirler. Bu da köpeği kutsallaştırmaları ve ideal bir örnek saymalarından ileri gelmekted ir. Daha önce Nakşibendiler'in şeyhinin köpeği nasıl bir veli gördüğünüo ve dualarını nasıl aldığını kaydetmiştik. Bu nevi misaller menkıbe kitaplarının hemen çoğunda bulunmakt adır.

KÖPEKTE BULUNAN ON GÜZEL HASLET
1- Sadakat: Köpek sahibini terketmez, kovsa da bırakmaz, küsmez, hizmet eder.
2- Kanaat: Ne verilirse razı olur. Sofraya sokulmaz, bulduğu ile iktifa eder. Yerine biri gelse onu oradan kovmaz.
3- Tevazu: Yattığı ve gezdiği yer, alelade yerlerdir . Kendi için yüksek yer aramaz. Ne yedirilir se yer.
4- Tevekkül: Yarını düşünmez, yerini yermez, erzak biriktirm ez.
5- Teslimiye t: Sahibini bırakmaz. Dövse de, ayağını kırsa da yine çağırınca gelir. (Kuyruğunu sallıyarak) teslimiye t gösterir. İyilik edeni bilir ve unutmaz.
6- Zühd: Kendisini umumi zuharata bırakmıştır. Gelecek için bir düşüncesi ve hazırlığı ve esaslı bir bakımı yoktur.
7- Miskinlik: Her yeri dolaşır. Bir şey verilirse alır, vermezler se bakar geçer. Kendine dokunmazl arsa bir şey yapmaz, yoluna gider.
8- Uyanıklık: Çok az uyur. Şehirlerin, köylerin sokaklarında gece bekçisidir. Hırsızları tanır, evleri, bağları, bahçeleri, sürüleri korur.
9- İstiğna: Çekingendir. Başkalarının nasibine tecavüz etmez. (Kedi gibi sofralara sokulmaz) kabları bulaştırmaz.
10- Edeb: Köpek haddini bilir. İnsanlar arasında ve hayvan cinsleri içinde insanlara en çok hizmet eden(ler)dir. Emredilen işi tutar. Terbiyeyi kabul eder.
BU ON GÜZEL AHLAK KÖPEKDE BULUNMAKT ADIR. HALBUKİ BUNLAR HALİS MÜMİNLERİN VE SADIK MÜRİTLERİN SIFATLARI NDANDIR.
Ribat Dergisi, yıl 1, sayı 2, 1982.
Halis müminlerin ve sadık müritlerin ideal örneğinin nasıl köpek olduğunu herhalde anlıyorsunuz değil mi? Köpekte bulunan bu on haslet için ayrıca bakınız Ramazanoğlu Mahmud Sami, Musahabe, 6/87, (4-5-6 mecmuası içinde), Erkam Yayınları, İst. 1982. Kendini uyuz köpeklerden üstün gören bir salikin büyüklerin kemâlâtına kavuşamıyacağı, konusunda da bakınız. Mektubat Tercemesi, 1/124. Terc. Hüseyin Hilmi Işık, ...?..... .....196 8, mektup no. 202. (Çeviren)

Arşın üstüne ç ıkmak ve evreni kolaçan etmek tasavvufçuların meşhur iddialarındandır, isterseni z bunu müceddidi elfi sani lakabı ile anılan İmam Rabbani'den dinliyeli m:
"Arşın üstüne yükselmek çok oluyor. Bunlardan birinci çıkışda, uzun yolculukt an sonra, arşın üstüne yükselince, cennet yukarıdan

kuşbakışı göründü. Bildikler imden birkaçının cennettek i makamlarını görmek istedim. Dikkat ettim. Göründüler! Makamların sahipleri ni de o mekanlard a gördüm. Dereceler i, yerleri, şevkleri ve zevkleri başka başka idi. Başka bir yükselişte büyüklerimizin ve ehli beyt imamlarının ve Hulefa-i Raşidin'in ve Rububulla h (s.a.v.) hazretler inin ve başka peygamber lerin makamları ayrı ayrı göründü. Melekleri n yükseklerinin makamları arşın üstünde göründü. Arşın üstünde o kadar yükselttiler ki yer yüzünde arşa kadar veya bundan biraz daha az, yani Hâce Nakşibend (kaddesall ahu teala sırrahulakdes) hazretler inin makamına olan uzaklık kadar ilerletti ler. Nakşibend hazretler inin makamının üstünde, büyüklerden birkaçının makamı vardı. Bu makamın az üstünde Marufi Kerhi ve Şeyh Ebu Said Harraz'ın makamı vardı. Başka büyüklerin makamları, bu makamdan biraz aşağıda ve birçoğu bu makamda idiler... . Allah'u Teâlâ'nın yardımıyla her istediğim zaman yükseltiyorlar. İstemeden de yükselttikleri oluyor. Her birinde başka başka şeyler görülüyor. Hepsinin eserleri belli oluyor... ." Mektubat Tercemesi, 1/6-7, Terceme Hüseyin Hilmi Işık, Sönmez, İstanbul 1968, birinci mektup. (Çeviren)

KADIN SURETİNE GİRME

İbn el-Farid kadın vücuduna taptığı gibi İbn Arabi de kadın vücuduna tapmıştır. Birincisi iffetini kendisine teslim eden kadına taparken, diğeri istekleri ne râm olmaya bir türlü yanaşmayan kadına tapmıştır. İbn Arabi'nin dişiye tapma konusunda ne kadar sarih olduğunu gösteren, Fusu'l-Hikem kitabından bir nakil yapıyoruz:
"Erkek kadını sevdiği zaman onunla yatmak istemiştir. Yani sevginin sonunda meydana gelen şey! Nikah (kadın-erkek münasebeti)nden daha büyük bir kavuşma yoktur. Onun için şehvet kişinin bütün vücudunu kaplar. Onun için kişinin yıkanması emredilmiştir. Oluştuğu zaman şehvet bütün vücudu kapladığı için vücudun tamamı yıkanmıştır. Şüphesiz Allah kulunun kendisind en başka bir şeyle lezzet bulduğuna inanmasını çok kıskanır. Onun için kendisind e fena bulduğu (kadın) suretine girerek tekrar kendisine dönmesi için yıkanma (gusl) ile onu temizlemiştir. (1) Çünkü bundan başkası olmaz. Erkek Allah'ı kadında müşahede ederse, buna münfailde müşahade denir. Kadının kendisind en zuhuru açısından kendisind e müşahade ederse, buna da failde müşahade denir. Kendisind en oluştuğu varlığın suretini gözönünde bulundurm adan kendi nefsinde müşahade ederse, buna da vasıtasız Allah'tan münfail olanda müşahade denir. Allah'ı kadında müşahade etmesi tam ve en mükemmeldir. Çünkü Allah'ı fail ve münfail olarak, özellikle kendisi de münfail olarak müşahade etmektedi r. Onun için Rasûlullah kadınları sevmiştir. Çünkü Allah onlarda çok mükemmel müşahade edilmekte dir. (2) Zira Allah maddelerd en soyut olarak hiçbir zaman müşahade edilmez. Allah'ın kadınlarda müşahade edilmesi en büyük ve en mükemmeldir.

Kavuşmanın en büyüğü de nikah (kadın-erkek münasebeti)dir." (3)
İbn Arabi'nin bütün dinini bu ibarelerd en çıkarabilirsiniz. Tasavvuf tanrısının en mükemmel ve tam şekilde tecellisi nin şehvet küpü haline gelen erkeğin musallat olduğu ve etini budunu okşadığı kadın suretinde tecellisi olduğuna inanmakta dır. Gecenin karanlıklarında birbirini n vücutlarından yararlana n âşıkların tasavvufu n tanrıları olduğuna inanmakta dır. Günah sarhoşluğunu kendileri ne yorgan edinen âşık ve zanilerin gece karanlığında her türlü cinayetle rini işlerken bütün günah, lezzet, şehvet ve karanlıklarıyla aslında birer tasavvuf tanrısı olduklarını söylemektedir. Şehvet ve lezzetler ini bir dişide değil, rezalet fırtınasına tutulmuş günah küpüne dönüşen tasavvufi tanrıda tatmin etmişlerdir.
Ondan sonra İbn Arabi, maddenin en derin çukurlarına çılgın bir hızla yuvarlana rak şunu bize vurgulama ya çalışmaktadır: Tasavvuf tanrısı maddi bir şeydir. Ancak ve ancak maddede görülür.
Ey tasavvufu savunanla r! Tasavvufu n özü ve ruhu işte budur. Tasavvufu n en büyük kahini bunu bütün dünyaya sarahaten ilan ederek "Allah maddelerd en soyut olarak hiçbir zaman müşahade edilmez, varlık bakımından mevcudatın aynısıdır, muhdesat (sonradan olan) diye isimlendi rilenler onun yüce zatıdır ve ondan başkası değildir" demektedi r. (1)

HIRİSTİYANLIKTAKİ TECESSÜD (BİR VARLIĞIN VÜCUDUNA BÜRÜNME) VE TASAVVUFT AKİ TECESSÜD:

Bu konuda İbn Arabi'den daha fazla nakil yaparak okuyucula rın yaralarına tuz ekmek istemiyor um. Ancak şunu belirtmek isterim ki sofuluk, Hıristiyanlığı baştan çıkarıp hidayet ve doğruluğundan uzaklaştırınca, ruhani kutsallık ve münzevi rahiplik onun saflığını bulandırınca üç ilaha tapmağa dönüşerek katıksız tevhidden sapmış, yine de tasavvuft aki kadar her varlığı tanrı sayarak her şeye tapma derecesin e inmeden yüce Allah'ın risaletle şereflendirdiği ve insanlar arasından seçtiği tertemiz bir zatı seçmiş, yüce Allah'ın en büyük tecessüdü olduğuna inanarak ona tapmıştır. Hz. İsa'nın Allah'ın tecessüd ettiği insan olduğuna inanıp taptığı için de Allah'ın ebedi lanetine, gazabına, cehennem azabına uğramıştır.
Ama tasavvufu n şeyhi ekberi küfürde kahredici en alçak çukura düşmüş veya küfrü bu dereceye düşürmüştür. Bu derece alçalarak Allah'ın leş ve putlarda, Samiri'nin buzağısında, Hz. Musa'nın Firavun'unda ve pislik içinde yuvarlana n vücutlarda tecessüd ettiğine inanmış, şehvetleri alevlenen, güdüleri tutuşan ve her günahkarın önünde sere serpe açılıp günah bataklığına taşıyan ahlaksız kadının vücuduna büründüğünü söyliyerek ona tapmıştır.

NECİS (HARAM) HAYVANIN İLAHLAŞTIRILMASI

Doğudan batıdan, sağdan soldan, eski ve yenisiyle tasavvufçuların kahin ve meşhurlarından nakiller yaptım. İnançlarını ve kanaatler ini hiçbir kin ve nefretin etkisinde kalmadan emanet ve doğrulukla aktardım. Selef ve halefleri nden örnekler verdim. Bütün bunlara göre hala tasavvuf büyüsünün etkileri kalblerin de devam eden ve gözlerini perdeleri nden örtüler bürüyen insanlar Hıristiyanlık, Yahudilik ve müslüman isimlerle müminleri aldatan eski ve yenisiyle tasavvufçuların necis, pis, murdar köpek ve domuzlarıyla bütün bu alemin zat ve hüviyet olarak yüce Allah'tan başka bir şey olmadığına inandığını görsünler ve gözlerindeki perdeleri kaldırsınlar. Bunun içindir ki Muhammed Bahauddin tasavvuf meşhurlarından birinin şu sözünü nakletmek tedir:
"Köpek ve domuz ancak ilahımızdır. Allah da kilisede ancak bir rahiptir." (1)
Bu beyti nakleden kişi, tasavvuf ruhunun güzelliğini açığa çıkarmak için derin bir sevgi ciddiyeti içinde onu örnek almakta ve manasıyla ruhunu doldurmak tadır.
Kitaplarında tasavvuf budur. Artık siz karar veriniz. Allah'ın bizzat varlıkların kendisi, iblisleri n cirit attığı genelevi ve rasulleri n ibadete çekildiği mescidin aynısı olduğuna inanırlar. Samiri putperest liğinin gerçek tevhidin kendisi ve yahudiler in ağlama duvarına yahut Bahailer'in Karmel'ine (1) gitmenin, Allah'ın evine hac için gitmenin aynısı olduğunu kabul ederler. Allah'a yemin ederim ki tasavvufçulara hiçbir şekilde iftira etmiş ve kendimden onlar adına birşey eklemiş değilim. Ne söyledimse, onların inandığı, iddia ettiği, davetini yaptığı ve kendisiyl e bilinmekt en şeref duyduğu şeylerdir. Kısaca kendileri ni kendi sözleri ve fiilleriy le, eserleri ve inançlarıyla sizlere takdim ettim. Acaba bundan sonra şeyh efendinin kararları ne olacaktır?! (2)

KUR'ÂN'DAN BİR NÛR

Nuru ile her tarafı aydınlatan parlak hakkı göremiyeceklerinden korkarak onlara Allah'ın kitabından hidayeti göstermek istiyorum . Belki karanlık çöllerinde bocalıyanlar ve batılın baskısı altında sersemleşenler nurun hakikatin i kavrar, şirkin bedbahtlığı içinde kıvrananlar tevhid nimetine kavuşurlar. Umulur ki sapıklık yollarında bocalıyan tasavvufçular hatırlatılan Allah'ın âyetlerinden öğüt alır, onları tasavvuf ve tasavvufçular hakkında hakkı ve adaleti dile getiren bir hakem kabul ederler.
Yüce Allah buyuruyor: "Göklerde ve yerde olan herkes, istisnasız kul olarak Rahman'a gelecekti r. O, bunların hepsini kuşatmış ve sayılarını tesbit etmiştir. Bunların hepsi kıyamet gününde O'nun huzuruna tek başına gelecekti r." (1) "Şüphesiz ki sizin rabbiniz gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra da işleri idare ederek arşa yerleşendir. Onun izni olmadan hiçbir kimse şefaatçı olamaz. İşte o Allah rabbinizd ir. O halde ona kulluk edin, hala düşünmüyor

musunuz? Hepinizin dönüşü ancak O'nadır. Bunu Allah bir gerçek olarak vadetmiştir. Çünkü o, halkı önce yaratır, sonra da iman edip iyi işler yapanlara adaletle mükafat vermek için geri çevirir." (2)
Yüce Allah yerin ve göklerin yaratıcısı olduğunu söylüyor. Tasavvufçular ise, "Hayır, O, yerin ve göklerin ve içindeki her canlının kendisidi r" diyorlar.
Yüce Allah işleri kendisini n idare ettiğini söylüyor, tasavvufçular ise iftira ederek ve yalan söyliyerek Allah'ın işlerini kendileri nin gördüğünü söylüyorlar.
Yüce Allah, "İşte o rabbiniz Allah'tır, ona ibadet edin" diyor, tasavvufçular ise, "Hayır, Allah benim, benden başka ilah yoktur" diyor.
Yüce Allah, "Hepinizin dönüşü onadır" diyor, tasavvufçular ise, burada da dönüşün anlamı, çok olan zatın (kesretin vahdeti) tekliğe dönmesi ve yaratıklar iken hak (Allah) olmasıdır, diyorlar.
"Dikkat et, halis din Allah'ındır. Onu bırakıp kendileri ne birtakım dostlar edinenler (1), "Onlara, bizi Allah'a yaklaştırsınlar diye ibadet (2) ediyoruz" derler. Şüphesiz, Allah ayrılığa düştükleri şeylerde aralarında hüküm verecekti r. Allah şüphesiz yalancı ve inkarcı kimseyi yola iletmez. (3) Eğer Allah bir evlat edinmek isteseydi elbette yarattıklarından dilediğini seçerdi. O yücedir, O gücü her şeye yeten tek Allah'tır. Allah gökleri ve yeri hak ile yarattı. Geceyi gündüzün üzerine örtüyor, gündüzü de gecenin üzerine sarıyor. Her biri belli bir süreye kadar akıp giden Güneş ve Ayı emri altına almıştır. Dikkat et, O azizdir ve çok bağışlayandır. Sizleri birtek nefisten yaratmış, sonra ondan eşini var etmiştir. Sizin için hayvanlar dan sekiz çift meydana getirmiştir. Sizi annelerin izin karınlarında üç türlü karanlık (4) içinde yaratılıştan yaratılışa geçirerek yaratmıştır. İşte bu yaratıcı rabbiniz olan Allah'tır. Mülk O'nundur. (5) Ondan başka ilah yoktur. Öyleyken nasıl oluyor da ona kulluktan çevriliyorsunuz?" (6)
Yüce Allah yine şöyle buyuruyor: "Ayrılığa düştüğünüz herhangi bir şeyde hüküm vermek, Allah'a mahsustur . (7) İşte bu, benim rabbim olan Allah'tır. O'na dayandım ve O'na yönelirim. O, gökleri ve yeri yoktan yaratandır. Size kendinizd en eşler (1), hayvanlar dan da çiftler yarattı. Zira sizi bu şekilde türetir. Onun benzeri hiçbir şey yoktur. (2) O, işitendir, görendir." (3)
"De ki O Allah birdir. Allah sameddir. O doğurmamış ve doğurulmamıştır. Hiçbir şey O'na eş ya da denk (4) değildir." (5)
Soruyoruz, İbn Arabi, İbn el-Farid, el-Cîlî ve benzerler inin mecusi hurafeler i ve saçmalıkları nerede, bu parlak ve katıksız tevhid nerede?
Yazıklar olsun tasavvufçuların büyük şeyhine! Allah'a dönmeğe ve tevhid çizgisine gelmeye davet ettiği için bir müslümana kızıyor da müslümanlarda kalan son nefesleri de kesmek üzere bulunan tasavvufu n İslâm'a ve müslümanlara karşı işlediği cinayetle re kızmıyor!

Yazıklar olsun ona! Bu mitoloji ve şirk bataklığından müslümanları uyardığı, içine düşmekten onları sakındırdığı için bir müslümana kızıp onu savcılığa kadar şikayet edebiliyo r da, tasavvuf kahinleri nin İslâm için kurduğu tuzaklara ve yönelttiği büyük saldırılara kızmıyor, azı dişleriyle müslümanların inancını kemirdiğini gördüğü halde tasavvufu n İslâm'da ruhaniyet in, temizlik ve sevginin ideal kaynağı olduğunu söylüyor!

TASAVVUFÇU CUMA HUTBESİNİ ÇIRILÇIPLAK OKUYOR:

Tasavvuf saçmalıklarının kahini eş-Şa'rani insanlara bunu müjdeliyor ve ona çağrı için mücadele veriyor. Bir fuhuş veya bir ahlaksızlık işliyen her tasavvufçunun adını andıkça eş-Şarani'nin "Allah ondan razı olsun" demesi ve ona dua etmesi ise bir başka garabet! Bakınız, eş-Şarani avreti açmanın ve dinin hükmünü çiğnemenin bir keramet olduğunu insanlara nasıl sunuyor:
"Bunlardan biri de eş-Şeyh İbrahim el-Aryan'dır. Minbere çıkıyor ve halka çırılçıplak konuşma yapıyordu. es-Sultan, Dimyat, Babullok, Beynessûrayn, Camiu Tolon, el-hamdü lillahi rabbilale min, diyordu ve insanlar bunlardan çok çok şeyler öğreniyordu." (1)
Veli dediği tımarhane kaçkını bir delinin topluluk karşısına çırılçıplak çıkması ve sarhoş saçmalıkları gibi laflar etmesi ruhani rahmetin kutsal feyizleri midir ey tasavvufçular ve ey akıl sahipleri?! Şairler gibi derin hayallere ve sembolist ler gibi kapalı dünyalara dalın ve gözünüzü alabildiğine geniş ufuklara dikin ve tasavvur edin ki namaz kılmaya gelen topluluğun huzuruna çırılçıplak çıkarak feyizler saçan bir velinin manzarasını kavrayabi lesiniz!
Kutsallaştırılan şu insana bakınız; cuma günü minberin son basamağına çıkıyor ve insanların bütün dikkatler i üzerinde toplanıp zihinleri ni üzerinde teksif ettikleri, yapacağı öğüdü can kulağıyla dinleyip bütün kalpleriy le kendisine yöneldikleri anda, evet dinleyici lerin bütün duygularıyla ona yönelip ağzından dökülecek nasihatla rı yakalıyabilmek için dikkat kesildikl eri anda bir lütuf ve nimet olarak pantolon ve donunu indiriyor ve cemaate bir porno ziyafeti çekiyor!
Yanlış anlamadınız, kutsallaştırılan bu adam, minberi üzerinde, camide ve cuma günü halkın karşısında onlara Allah'ı hatırlatacak ve irşad edecek şeyler söyliyeceğini beklerken, yukarıda sıraladığımız saçmalıkları söylüyor, avretini onlara gösteriyor ve Babullok (Lok kapısı) kabilinde n incilerin i döküyor!
Ebed meçhullerini ve ezel çizgilerini hayalinde canlandırmaya çalışan, bazan dalarak müstahile vehimden vücut kazandıran sınırsız hayalin müstahili tasavvur etmekten daha çetin gördüğü şu putperest manzarayı gözönüne getirin ve tasavvuf afyonunun insanı ne ölçüde uyuşturabileceğini tasavvur ediniz. Tasavvuru bile tüyler ürperten bu senaryoyu tasavvuf kahinleri nden eş-Şa'rani tasavvufi bir hakikat

olarak kabul etmekte, ona inanmakta, ilahi bir zafermiş gibi insanlara müjdelemekte, irtikâp eden şeytana da Allah'tan bol bol hoşnutluk ve rıza talep etmektedi r. Ama bunu çok görmemek lazımdır. Ne de olsa tasavvufçudur!
Kur'ân-ı Kerîm bize insanoğlunun avretini açma günahından dolayı cezalandırıldığını bildirmek tedir. Yüce Allah buyuruyor: "Ey Âdem oğulları! Şeytan ana babanız (Adem ile Havva'yı) avret yerlerini kendileri ne göstermek için elbiseler ini soyarak cennetten çıkardığı gibi sizi de şaşırtıp bir belaya düşürmesin..." (1)

AVRETİNİ AÇAN TASAVVUFÇU MÜKAFAT GÖRÜYOR!

ed-Debbağ anlatıyor: Veli olmıyanların avreti açılacak olursa melekler ondan nefret ederler. Manevi avret de müstehçen sözler ve edep dışı şeylerle olur. Ama velinin avreti açılacak olursa melekler ondan nefret etmez. Çünkü bunu sahih bir amaç için yapmakta ve daha önemli bir şey için avretini örtmeyi terketmek tedir." (1)
Gördüğünüz gibi, eş-Şarani bunu el-Arayan'a mahsus bir keramet sayarken, ed-Debbağ avreti açmanın tasavvuft a velilik için bir dostur olduğunu söylemektedir.
Bir de Gümüşhanevi'yi dinliyeli m? Tasarruf sahibi veli çeşitlerinden söz ederek şöyle demektedi r: "Ra9hmanil ere üçtür. Bunlar vahiy anında çıplak otururlar, vahyi işitirler ve onu anlarlar." (2)
Tasavvufçuların veli dedikleri kişilerin vahiy aldıklarını nasıl iftira ettiğini görüyorsunuz. Kimdir bu veliler? diye sormanıza gerek yok. Çünkü çıplaklar kampında soyunan serserile r olduğunu kendisi tasrih ediyor. Günahın edepsizliğe ve ahlaksızlığa alet ettiği, haramı ifade etmesi için vasıta yaptığı çıplak veliler!
Şeyh efendiye sesleniyo rum; iffet ve namuslarınızı kirleten, avret yerlerini zi teşhir eden şu kutupları tedip etmek için ilim ve makamınızdan bir birliği görevlendiriniz. Edepsizce açılan bu avretleri ve işlenen cinayetle ri örtmeğe çağıran ve edepsizliği insanlara din olarak sunulmasına karşı çıkanları savcılığa şikayet edeceğinize, bunların örtülmesi için şikayet etmeniz daha iyi olmaz mı?

TASAVVUFÇULAR YIRTICILA RA VE BAŞKA ŞEYLERE DÖNÜŞÜYOR:

eş-Şarani veliler arasında saydığı el-Gamri hakkında şunları naklediyo r: "Yanına Muhammed İbn Şuayb girdi. Havada oturduğunu ve yedi gözo olduğunu gördü."
Şeyh Ebu Havde hakkında da şunları naklediyo r: "Huzuruna girdiğin zaman bir asker görürsün. Tekrar yanına girdiğin zaman bir arslan olarak görürsün. Tekrar yanına girdiğin zaman fil olarak görürsün. Topraktan alıyor ve insanlara altın ve gümüş olarak veriyordu ." (1)
Ne dersiniz, bir müslüman fil veya arslan olan tasavvufçuyu öldürse kendisine kısas mı, kan diyeti mi vacip olur? Şarani'nin iddiasına göre

fil veya arslana dönüşen bu şeyhi bazıları kılıçlarıyla vurmuş, bir çuvala doldurmuşlar. Sabah olunca şeyhin dirilip eski haliyle oturduğunu görmüştür. (2)
Evet, tasavvufçular bu şekilde kendileri ni herşey görürler. eş-Şarani bunların kötülüklerinden yavruyu iffetli ve tertemiz annesinde n şüphelendirecek, genelevi kadınlarının bile şeytanlarla beraber olduğunda söylemeye utanacağı edepsizli kler nakledere k insanlara birer keramet olarak sunmakta ve onlara dualar yağdırmaktadır.
Ali Vahiş, Ebu Havde (3) ve başkaların gûya kerametle rini okuyunuz ve Lut kavminin işlediği çirkin fiilleri, yüce Allah'ın onları bundan dolayı nasıl en ağır cezalarla cezalandırdığını gözünüz önüne getiriniz . İşte Lut kavminin işlediği ve yüce Allah'ın cezasına müstehak oldukları o edepsizliği işliyen birtakım kişileri eş-Şarani şeyh olarak takdim ediyor ve bu fiillerin e keramet ediyor. Üstelik bu cinayetle ri işliyen edepsizle r için bir de "Allah ondan razı olsun" diyor. Fakat bütün bunlara şaşmamak lazımdır. Çünkü eskiden beri tasavvufçuların dini budur. Yusuf İbn el-Hüseyin er-Razi şöyle der: "Halkın afetlerin e baktım ve nerelerde n felakete uğradıklarını gördüm. Tasavvufçuların afetinin çocuklara musallat olmada, erkeklerl e livatada ve kadınlara düşkünlükte olduğunu gördüm." (1)
Bu günahlardan işlediklerini itiraf ettikten sonra şöyle der: "Yaptığımı gördüğünüz her şeyi yapın ama çocuklara musallat olmayın. Çünkü bu fitneleri n en kötüsüdür." (2) Ondan sonra şöyle devam ediyor: "Çocuklara musallat olmamak için Allah'a bin defadan fazla söz verdimse de yanakların güzelliği, bellerin inceliği ve gözlerin cazipliği beni baştan çıkardı. Allah onlarla beraber bana hiçbir günahı sormadı." (3)
el-Harrâz da şöyle anlatıyor: "İblisi rüyada gördüm. Bana, benden size bir latife bıraktım, dedi. Nedir? deyince, şöyle dedi: Çocuklara musallat olmak! (Onlarla livata yapmak). Tasavvufçulardan bu işi yapmayan var mı ki? dedim." (4)
Yüce Allah Lut kavmini kötüleyerek şöyle buyuruyor: "Rabbinizi n sizler için yarattığı eşlerinizi bırakıp insanlar içinden erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Doğrusu, siz sınırı aşmış bir milletsin iz." (5) Onlara lanet okudu, pişmiş çamurdan üzerlerine taş yağdırdı. Böyle olunca, tasavvufçuların hem kendileri hem de ümmetin başına neler getireceğini tasavvur ediniz! Bu cinayeti çok alçakça, edepsizce, ahlaksızca ve insanlık dışı bir şekilde irtikâp etmişlerdir. Bıyığı terlememiş çocuklarla, gençlerle ve dilsiz hayvanlar la işlemişlerdir. Hem de nered? Bütün halkın gözü önünde ve çarşıdan dönen yahut çarşıya giden insanların huzurunda! Evet, eş-a'rani4nin tasavvuf evliyası için bir keramet olarak sunduğu keramet bu! Üstelik cinayete daha da açıklık getirerek şöyle diyor: "Ali vahiş hayvanla münasebet kuracağı zaman onun sahibini başını tutmaya mecbur ederdi." (1)
eş-Şarani4nin üslubuyla tasavvufçuların bu cinayetle rini sizlere aktarmaya doğrusu utanıyorum. Onun için kitabını kendiniz bulunuz

ve herhangi bir tasavvufçunun hakkında yazdıklarını okuyunuz. Şüpheniz olmasın, alçak, edepsiz, ahlaksız ve vahşi cinayetle rle yüz yüze geleceksi niz! Bu misalleri burada daha fazla çoğaltmaya edebimiz müsaade etmiyor.

ÇÜRÜMÜŞ KEMİKLER HAYATTA TASARRUF EDİYOR!

eş-Şarani anlatmaya devam ediyor: "Şeyhim, efendimiz Ahmed el-Bedevi'nin huzurunda kubbede benden söz aldı ve kendi eliyle beni ona teslim etti. Mübarek eli kabirden çıktı (2) ve ellerimi tuttu. Efendimiz eş-Şinnâvi şöyle dedi: Bunu kolla ve gözden uzak tutma. Efendimiz Ahmed el-Bedevi'nin kabirden "Evet" dediğini işittim. Bekâr olan eşimin yatağına girdiğim zaman onunla birleşmeden beş ay bekledim. el-Bedevi geldi, beni aldı, eşim de yanımda idi, kubbesini n üzerinde bir yatak serdi, bana helva pişirdi, ölüleri ve dirileri çağırdı ve bana şöyle dedi: Hadi burada eşinin bekarlığını gider (onunla zifafa gir). Bekâretini o gün giderdim, mevlid için huzurumda n ayrıldı. Orada velilerde n biri vardı. O gün el-Bedevi'nin kabirden örtüyü kaldırdığını ve "Abdulvahh ab gecikti, gelmedi" dediğini söyledi." Ondan sonra el-Bedevi'nin Arap ve acemleri davet edip mevlidine getirdiğini, genç ve yaşlı birçok kişinin kefenleri yle sürünerek mevlide geldikler ini eş-Şarani'ye gösterdiğini iddi aetmekted ir. (3)
el-Harîsî hakkında da şöyle demektedi r: "Bir ihtiyaç için ona yöneldim. O zaman Mısır'da Ümmü Huvend medresesi nin damında bulunuyor dum. Kabrinden çıkıp Dimyat'tan yürümeye başladığını gördüm. Aramızda beş arşın kalacak kadar bana yaklaştı. Sabret, dedi ve kayboldu." (1)
Burada insanın çıldırası geliyor! Çünkü aklından zoru olan insanlar tarafından böyle şeylerin söylenmesini bile insan tasavvur edemiyor. Ama şaşmamak lazım. Çünkü her tasavvufçu şeriata düşman olduğu gibi akla da düşmandır. Bütün tasavvufçular bilginin yegane kaynağının zevk olduğuna inanırlar. Onlara göre akıl canavar bir tağut, şeriat da sağır taşlara pençelerini saplıyan ve göğe bir bakış bile yöneltmiyen bir materyali zm! Yahut onlara göre ölü tarihe bir nevi tapmaktır. Onun için zevklerin farklılığına paralel olarak tasavvufçularda eşyanın değerleri de farklı olmaktadır. Bir başkasının hak olarak gördüğü şeyi tasavvufçu batılın kendisi olarak görebilir. Tasavvufçunun inandığı şey ile başkasının küfrettiği şey arasında çelişkinin bulunması da onlar için önemli değildir. Çünkü inanan da, küfreden de hak din üzeredir.
Belki de "İtiraz eden, kovulur!" saçmalığını ortaya atmalarının sebebi budur. Çünkü "Olabilir ki akıl veya şeriatla bir şeyin batıl olduğuna hükmedersin, ama şeyhininzevkinde o şey haktır ve bu itirazla kendini onun huzurunda n kovulmağa maruz bırakırsın" yorumunu boşuna uydurmamışlardır. (2)
Şeyhler dervişleri bu şekilde eğitiyor ve köleleştiriyorlar. Şeyh ne

yaparsa, dervişlere bunu ancak Allah'ın emri ile yaptığını, yapmış olduğu iş şeriatın hükmüne açıkça aykırı da olsa, onu emr-i ilahi olarak işlediğini telkin ediyor. Dervişin elinde buna inanmak ve itaat etmekten başka bir şey kalmıyor. Baksanıza, "Arif zina eder mi?" sorusuna el-Cuneyd şöyle cevap veriyor: "Evet. Allah'ın emri mutlaka yerine gelecek yazılı bir kaderdir." (1) Batılla renklendi rdiği bir hak! Âyet Hz. Peygamber'in mübah olan bir şeyi işlemesinde bir sakınca olmadığını anlatırken, el-Cuneyd, arifin işlediği zinanın Allah'ın yerine gelecek yazılı bir kaderi olduğunu söylüyor ve âyeti istismar ediyor. Üstelik zina eden bir kimseye "ârif" adını da veriyor. Yani imanın zirvesine ulaşmış bir mümin. Zira gayb sayfasında hakkında takdir edileni görmüş ve zina ederek yerine getirmiş(!) (2) Halbuki Hz. Peygamber "Zani zina ederken mümin değildir" (3) buyurmakt adır. Tasavvufçular aklın bilginin yollarından olmasına karşı çıkmakta ve zıtlar arasında zıtlıkla hüküm vermesine kızmaktadırlar. Şeriatın da iman ile küfür yahut hayır ile şer arasında ayırım yaptığı için düşmanı olmaktadırlar. Çünkü şeriat zevki kutsal ilham yahut göğün vahyi olarak kabul etmemekte dir. Onun için "Tadan bilir!" sözü meşhur terimleri ndendir. Yani marifet yolu olarak sadece zevki kabul edenler rabbani hakikatle rin künhünü hakkıyla bilen ariflerde n olurlar. Gördüğünüz gibi eş-Şarani şeyhi el-Bedevi'nin kemikleri çürümüş ve toprağa karışmış olmasına rağmen diri olduğunu, yemek pişirip yıkandığını, diri ve ölüleri mevlidine davet ettiğini tasavvur ediyor. Yine el-Harisi'yi aklına getirir getirmez şeyhin kabirden kalkıp Dimyat'tan Kahire'ye kadar koşarak geldiğini nasıl söylediğini gördünüz.

Şimdi Allah için söyleyiniz. Bu saçmalıkların veya putperest liklerin Kur'ân'la yahut akıl ve mantıkla bir ilişkisi var mıdır? İşte Hz. Fatıma! Kabrinde defnedile n babasının mübarek yüzüne toprakların atılmasına yüreği yanarak "Rasûlullah'ın yüzüne nasıl toprak atabiliyo rsunuz?" diyor. Hz. Enes onun acılarını dindirece k ve yüreğine su serpecek hak ile cevap veriyor ve şöyle diyor: "Böyle emrolunma saydık, yapmazdık."

Acaba Rasûlullah neden ilk vezini Hz. Ebu Bekir ile kızı Hz. Fatıma arasındaki anlaşmazlıkta mezarından çıkıp hakemlik yapmamıştır? Neden Hz. Aişe'nin Cemel gününe çıkmasını veya olaylara katılmasını engelleme miştir? Neden düzenlenen komplo ile öldürülen Hz. Ömer'i önceden uyarmamıştır? Neden mecusinin hançerini iman dolu Hz. Ömer'in göğsüne saplanmak tan alıkoymamıştır? (1) Neden Zinnurayn Hz. Osman'ı öldürenlerden ve Hz. Ali'yi zalimleri n hançerinden korumamıştır? Rasûlullah yoksa tasavvufçuların şeyhleri kadar büyük değil miydi? Yoksa Rasûlullah canciğer ashabını ve yakınlarını tasavvuf şeyhlerinin kötülükleri sevdiği kadar sevmiyor muydu?

İşte gözünün nuru Hz. Hüseyin! Düşmanları, yüce bir umudu karanlık bir ümitsizliğin kuşatması gibi onu kuşatıyorlar. Henüz açılan bir çiçek gibi olan yavrusunu n susuzluğunu gidermek için ellerini kaldırıp

düşmandan bir avuç su istiyor, buna karşılık yavrunun yüreğine saplanan bir oktan başka karşılık görmüyor. Acaba neden Rasûlullah selsebild en bir sürahi Hz. Hüseyin'e ve küçük yavruya uzatmıyor? Yahut yavrunun yüreğine saplanan oku ve büyük kahraman, yüce insan Hz. Hüseyin'i öldürenleri neden Rasûlullah önlemiyor?
Bütün bunların birtek cevabı vardır. O da Rasûlullah'ın onları destekliy ecek veya onlara yapacak hiçbir şeye sahip olmamasıdır. Çünkü ölmüştür. Sahih veya zayıf bir hadis, gerçekler veya hurafeler le ilgilenen bir tarih Rasûlullah'ın öldükten sonra onları şu veya bu şekilde destekled iğini yahut imdatlarına koştuğunu söylemiş değildir. Şayet yüce Allah dostları desteklem esi veya imdatlarına koşması hudusiyet lerini kabirde bir ölüye verseydi Rasûlullah'a verirdi. Halbuki bu kadar büyük olayın, daha doğrusu felaketin yüce ashabın seçkinleri başına geldiği, ehli beytinin çiçeklerini birer birer girdabına aldığı halde Rasûlullah'ın onları şu veya bu şekilde destekled iğini veya kurtardığını görmüyoruz. Çünkü ölmüştür! Çünkü bunu yapma imkanı ve gücü yoktur!
Ama şeyh Bedevi, ölmüş olmasına rağmen dilediği ölülere mutlu ve tatlı bir hayat bağışlıyor, ihtiyaç sahipleri nin ihtiyacını gideriyor, sözler veriyor, putu etrafında tavaf edenlerle konuşuyor, hatta bir türlü muradına eremiyen gelince güveyi bütün halkın huzurunda karı koca yapıyor ve insanlara ağız tadıyla bir porno filmi seyrettir iyor. Bütün bunları da çürümüş kemikleri ve kokşumş etleri toprak olduktan sonra yapıyor (!) eş-Şarani4nin bu mitolojil eriyle el-Bedevi şeyhinin Hz. Peygamber'den daha üstün ve makbul, daha güçlü ve yetkili olduğunu anlatmak istediğini görüyorsunuz değil mi?

TASAVVUFÇU EVRENİ İDARE EDİYOR!

Abdulaziz ed-Debbağ şöyle diyor: "Büyük bir makama yükselmiş bir veli gördüm. Konuşan ve dilsiz yaratıkları, yabani hayvanları ve haşeratı, gökleri ve yıldızları, yerleri görüyor. Yer küresinin tamamı ondan alıyor. Bir anda seslerini ve konuşmalarını işitiyor. Herkese ne istiyorsa veriyor ve ihtiyacını gideriyor . Bu işlerin hiçbiri diğerinden alıkoymuyor." (1)
ed-Debbağ bir kulu Allah'ın sıfatlarıyla tavsif ediyor ve ona rablık giydiriyo r.
Şimdi de kendini anlatan Ahmed et-Tîcanî'yi (2) dinliyeli m: "Ruhum Muhammed'in ruhudur. Rasul ve nebileri destekliy or. Ruhum ezelden ebede kadar aktap ve arifleri destekliy or. (3)
Allah mahşer günü insanları topladığı zaman, orada bulunan herkesin işiteceği yüksek bir sesle bir münadi şöyle seslenir: Ey mahşer halkı! Şu kişi sizi destekliy en imamınızdır. Peygamber lerin zatından doğan bütün feyizleri zatım alıyor ve benden bütün yaratıklara dağıtılıyor." (4)
Bağlılarından biri de onu şöyle tavsif ediyor: "Yöneldiği zaman

zenginleştirir, hoşnut eder ve bütün arzuları gerçekleştirir." (5)
Bir diğeri de şöyle tanıtır: "Hiçbir veli hiçbir peygamber den onu vasıtalığı olmadan hiçbir feyiz alamaz." (6)
Diğeri de şöyle anlatır: "Kapalı şeyleri açığa çıkaracak, meçhulleri bildirece k, ihtiyaçların akibetini anlıyacak ve onlara terettüp eden afetleri ve çıkarları kavrayaca k kadar rabbani ve nüfuzlu bir basirete sahiptir." (7)
el-Bistami de şöyle diyor: "Allah beni tutup önüne koydu ve ey Ebu Yezid, kullarım seni görmek istiyorla r, dedi. Ona, vahdaniye tinle beni terbiye et, kimliğini bana gaydir, ehadiyyet ine beni yükselt, öyleki kulların beni gördüğü zaman "Seni gördük, desinler ki gördükleri sen ol, ben de oradan kaybolayım" (😎
Yine Ali Harazim, et-Ticaniyi şöyle tavsif ediyor: "Zenginleştirir ve doyurur, gaybı bilir."
Bütün bu sıfatlar Allah'ın sıfatlarıdır. Yüce Allah kendini bu sıfatlarla tavsif etmektedi r: "Zengin eden de, varlıklı kılan da odur." "O gaybı bilendir. Dilediği peygamber ler dışında gaybına kimseyi muttali kılmaz. Çünkü o bunun ardından ve önünden gözcüler salar." (10)

KÖPEKLER TASAVVUFÇULARIN VELİLERDİR!

Karanlık devirleri nde ve putperest dönemlerinde bile insanlık köpekleri tanrılaştırmamışken, tasavvufçular şirk şekillerinde bir yenilik yaparak yeni putlar uydurmaya çalışmışlardır. Tarihte en çirkin putperest liklerin bile tanrılaştırmadıkları köpekleri tanrılaştırmak istemişlerdir.
et-Tilimsani'nin köpeğin çürümüş kemikleri nin tasavvuf tanrısının kendisi olduğuna dair sözlerini naklettik . Muhammed Bahauddin'in de şeyhlerinin köpeği nasıl tanrılaştırdığını ifade eden sözlerini aktardık. Şimdi de efendisi el-Acmi'nin kerametle rini anlatan eş-Şarani'ye kulak verelim:
"Gözü bir köpeğe ilişti. Köpeklerin tümü ona boyun eğdi. Bütün insanlar ihtiyaçlarının giderilme si için ona başvurur oldular. Oköpek hastalanınca etrafına köpekler toplanıp ağladılar. Ölünce de uluma ve ağlamaya başladılar. Allah bazı insanlara ilham etti de onu defnettil er. Köpekler ölünceye kadar onun kabrini ziyaret ediyorlar dı. Köpeği bir bakış bu duruma getirirse, insana yöneltilince neler yapmaz ki?!" (1)
eş-Şarani, sözünü ettiği el-Acmi'nin halvetind en çıkarken bakışı kime ilişirse özünün som altına dönüştüğünü nakletmey i de ihmal etmiyor. (2)

BİRAZ İNSAF!

Şimdi şeyh efendiye ve onun gibi olanlara sesleniyo rum; söyler misiniz, eş-Şarani'nin şu iftiralarına gönlünüz razı oluyor mu? Bunlara

din olarak bakalabil iyor musunuz? Hak adına sizlere sesleniyo rum, belki hak karşısında vicdanınız sizi muhasebey e çeker ve tarafsız düşünmeniz mümkün olur. Şeyh efendi, Ezher'de öğrendikleriniz ve sizi tasavvufçuların dininde mukaddes makama yükselten bilgileri niz adına size soruyorum . Tasavvufçuların bu saçmalıkları ve iftiraları gerçekten ruhi hayatın hayır ve sevgi baharı mıdır? Işığında hedefin ezel ve sonsuzluğa ulaştığı ezeli nurdan parıltılar mıdır? Bu saçmalıklar hak ve hikmet saçan hidayet pınarının kaynağı mıdır? Işığında hedefin ezel ve sonsuzluğa ulaştığı ezeli nurdan parıltılar mıdır? Güzellikleri gözleri kamaştıran ve Allah'ı sürekli tesbih eden hurilerle melekleri n bulunduğu Firdevs cennetler inin bahçeleri midir? Gerçekten bunlar inandığınız İslâm mıdır?
Yoksa ateşperest mecusiliğin, ineği tanrılaştıran sapık Hint dinlerini n, agnostizm in, felsefe dinsizlik lerinin, sabii putperest liğinin ve puta tayan müşriklerin kusmukları mıdır? Evet, bunlar olsa olsa bütün bunların dininden oluşan fesat ve şerrin kokuşmuş çamurudur. Sadece tağutlarının isimleri müslüman ismi olduğu için seni ve senin gibileri bu şeffaf maske ile aldatmışlardır. Halis meşrubatın içine sana ve senin gibilere bu maskenin arkasında zehiri katarken onları görememişsinizdir.
Şüpheniz olmasın, din diye sundukları bu karışım şeytanın tanrılığını yaptığı en rezil dindir. Ama bidatlarını sunmakta son derece hüner sahibi olduğu için onu görmüyorsunuzu. Rahmet ve sevgi meleği olarak kendini sunmaktadır. Zaten müşrikin kabrinde kapkaranlık gece kendini cennetin şafağında apaydınlık diye takdim eder. Genelevin de cüce cadı, karşısında yiğitlerin secdeye kapandığı bir prenses diye sunar! Kısaca kendini İslâm diye sunan, İslâm olduğunu iddia eden tasavvuf budur!

PUTPEREST CAHİLİYYE ARAPLAR'I VE TASAVVUFÇULAR

Denilebil ir ki putperest lik bataklığında yüzen o cahiliyye Araplar'ı bile tasavvufçulardan daha akıllı ve mantıklıydı. Kur'ân'ın cahiliyye ti anlatan âyetleri incelendiğinde o putperest Araplar'ın rububiyet te Allah'ın birliğini kabul ettikleri görülürken, tasavvufçuların -kalpleri varsa- kalplerin in bundan da yoksun olduğu müşahade edilmekte dir. Yüce Allah bunu açıkça bize anlatmakt adır:
"De ki, eğer biliyorsa nız, bu dünya ve onda bulunanla r kime aittir? Allah'a aittir, diyecekle r. "Öyleyse siz hiç düşünüp taşınmaz mısınız?" de. Yedi kat göklerin rabbi, azametli arşın rabbi kimdir? diye sor. Allah'ındır, diyecekle r. "Şu halde siz Allah'tan korkmaz mısınız?" de. Eğer biliyorsa nız, her şeyin melekûtu, (mülkü ve yönetimi) elinde olan, kendisi her şeyi koruyup kollayan, fakat kendisi korunmaya n kimdir? diye sor. Allah'ındır, diyecekle r. "Öyleyse nasıl olup da büyüleniyorsunuz?" de." (1)

Cahiliyye insanlarının dini budur. Rububiyye te Allah'ın birliğini kabul edip uluhiyett e ona ortaklar koştukları için yüce Allah putperest cahiliyye Araplar'ını müşrik saymakta ve onlara lanet okumaktadır. Uluhiyett e kendisine ortaklar koşmaları, başkasına dua etmeleri ve yalvarmal arı, hayrı ve şerri başkasından bilmeleri sebebiyle Allah onların kafir olduklarını bildirmiştir.
Tasavvufçulara bakıyoruz, katil ve mücrimleri, güpegündüz fuhuş ve ahlaksızlık işliyenleri kutup kabul ettiğini, evrende tasarruf ettikleri ni, kuvvet ve galibiyet leriyle Allah'ın alemdeki kanunlarına ve kainattak i prensiple rine tahakküm ettikleri ni kabullend iklerini görüyorum. Yüce Allah'ın ortaksız yarattığı, kanun ve kurallarıyla düzenlediği evrende bunların tahakküm ettikleri ni, Allah'ın belirlediği kaderlere tasarruf ettikleri ni ve bu kaderlerd en ancak onaylarından geçenlerin gerçekleştiğini kabul ettikleri ni müşahade ediyoruz. Şimdi soruyoruz, acaba bu müşriklerden hangisi daha zalim, daha haksız ve kötüdür? Cahiliyye Araplar'ı rububiyet te Allah'ın birliğini kabul ederken uluhiyett e ona ortaklar koşmuş ve müşrik olmuşlardır. Tasavvufçular ise hem rububiyet te hem de uluhiyett e Allah'ın birliğini tanımayarak ona ortaklar koşmuşlardır. Hem rububiyet i hem de uluhiyeti Allah'tan alarak pespaye insanlara ve isyan bataklığında debelenen zalimlere vermişlerdir. Hatta o kadar ileri giderek Allah'ın gerçek varlığını bile inkar etmiş ve mutlak yokluk olarak nitelemişlerdir. Şimdi Allah için söyleyiniz, tasavvufçuların bu şirki cahiliyye Arapları'nın şirkiyle mukayese kabul eder mi? Cahiliyye Arapları'nın şirki zifiri bir karanlık ise, tasavvufçuların şirki dipsiz bataklıkları kaplıyan kat kat karanlıklar değil midir? Enine boyuna katmerleşen ve enine boyuna uzayan, başlangıcı ve sonu bilinmiye cek kadar her tarafı kaplıyan bir şirk karanlığı içinde tasavvufçuların yüzdüğü görülmüyor mu? Ey tasavvuf kahinleri, cevap veriniz! Fakat ne gezer! Bu gerçekler karşısında nasıl cevap verebilec eksiniz ki?! Cevap vermeseni z de olur. Çünkü sabahın aydınlığı kadar açık olan bu gerçekler herkese cevap olarak yeterlidi r.

1) Meşhur tasavvufçuların çoğu Allah'ı kadın suretinde tasavvur eder ve zevklerin i tatmin için seksi bir pozisyond a canlandırırlar. Bu gerçeği onlarla ilgili menkıbe kitaplarının hemen hepsinde görmek mümkündür. Hatta bazan işi Lut kavminin o çirkin alışkanlığına kadar götürdüklerini anlatan olaylar naklederl er. Mesela, bu kitapların en meşhurlarından Menakibu'l-Ârifin'den bazı misaller verelim.
"Şemsi Tebrizi4n in Kimya adında bir karısı vardı. Birgün Şems hazretler ine kızıp Meram bağları tarafına gitti. Mevlana hazretler i medreseni n kadınlarına işaretle: "Haydi gidin, Kimya hatunu buraya getirin. Şemseddin'in gönlü ona çok bağlıdır" buyurdu. Bunun üzerine kadınlardan bir grup onu aramaya hazırlandıkları sırada, Mevlana Şems'in yanına girdi. Şems

şahane bir çadırda oturmuş, Kimya hatunla konuşup oynaşıyor ve Kimya hatun da giydiği elbiseler le orada oturuyord u. Mevlana bunu görünce hayrette kaldı. Onu aramaya hazırlanan dostların karıları da henüz gitmemişlerdi. Mevlana dışarı çıktı. BSu karıkocanın oynaşmalarına mani olmamak için medresede aşağı yukarı dolaştı. Sonra Şems "İçeri gel" diye bağırdı. Mevlana içeri girdiği vakit, Şems'den başkasını görmedi. Bunun sırrını sordu ve "Kimya nereye gitti?" dedi. Şems "Yüce tanrı beni o kadar sever ki istediğim şekilde yanıma gelir. Şu anda da Kimya şeklinde geldi" buyurdu. Sayfa, 2/56-57.
Yine Sultan Veled hazretler inden nakledilm iştir: Birgün Mevlana Şemseddin iyi ve namuslu kadınları övüyor ve onların iffet ve ismeti hakkında: "Bununla beraber bir kadına arşın üstünde bir yer verseler, onun nazarı birdenbir e dünya üzerine düşse ve yer yüzünde intiaza (intizzaa olsa gerek) gelmiş bir tenasül aleti görse, deli gibi kendini oradan aşağı atar ve aletin üstüne düşer. Çünkü kadınların mezhebind e ondan daha yüksek bir mertebe yoktur" buyurdu. Sonra şu hikayeyi anlattı:
Şam'da bulunan şeyh Ali Harirî kademli, parlak kalpli, metanet sahibi bir kişiydi. Sema esnasında kime baksa derhal o, ona mürit olurdu. Giydiği hırka parça parça idi. (Bu yüzden) sema esnasında vücudun her tarafı görünürdü. Halifenin oğlu da bunun menkıbelerini işittiği için sema'ını görmek istedi. Sema edenleri seyretmek için makam kapısından içeri girdiği vakit şeyhin nazarı ona ilişti. O derhal mürit oldu ve elbise giydi. Oğlunun şeyhe mürid olduğu haberi Mısır'da halifenin kulağına ulaştı. Son derece de canı sıkıldı. Şeyhi öldürmek istedi. Fakat şeyhin yüzünü görür görmez o da tam bir samimiyet le şeyhe teveccüh gösterdi. Halifenin karısı da onu görmek istedi. Şeyhi eve davet ettiler. Hatun ilerleyip şeyhin ayaklarına kapandı ve elini öpmek istedi. Şeyh tenasül aletini kaldırarak kadının eline verdi ve "Senin istediğin o değil, budur" dedi ve sema başladı. Bunun üzerine halifenin itikadı bir iken bin oldu." Sayfa, 2/59-60.
"Birgün Şemseddin (Tebrizi), seyahati esnasında bir şeyhe rasladı. Bu şeyh, mahbupere stlik (genç çocuklar seyretmek) illetine tutulmuştu. Nerede genç bir çocuk görse onun yüzünü temaşa etmekten kendini alamazdı. Şems ona "Hey, bu ne haldir?" diye çıkıştı. Şeyh: "Güzellerin yüzü ayna gibidir. Ben Tanrıyı o aynada müşahade ediyorum" dedi...." Sayfa, 2/49-50.
"Mevlana hazretler i, Sultan Veled'i Şemsi Tebrizi'ye mürit yaptığı vakit: "Bahaddini m haşhaş yemez ve asla livata yapmaz. Çünkü bu iki şey, kerim olan tanrının yanında son derece yerilmiştir" buyurdu. Sayfa, 2/52. Herhalde rasgele bu iki çirkin fiile dikkati çekmiyor. Çünkü bunlar tekke çevrelerinde yaygın fiillerdi r.

"Yine Sultan Veled'den nakledilm iştir: Birgün ileri gelen sofular babam Hüdavendigar'dan "Ebu Yezid (el-Bistami), "Ben Tanrımı daha sakalı bitmemiş bir genç şeklinde gördüm" buyuruyor . Bu nasıl olur? diye sordular. Babam; "Bunda iki hüküm vardır. Ya Bayezid, Tanrıyı sakalı bitmemiş genç şeklinde görmüş, yahut Bayezid'in meylinden ötürü Tanrı onun gözüne bir genç çocuk suretinde gözükmüştür" dedi. (Devamında Kimya Hatun olayını anlatır). Sayfa, 2/56. Bu misalleri daha da çoğaltmak mümkündür. Ancak bütün bunların arkasında yatan gerçek, tasavvuf çevrelerinin Allah hakkında taşıdıkları ve iman esaslarıyla bağdaşmıyan bozuklukl ar ve zındıklıkların çokluğudur. Üstelik bu sapıklık ve zındıklıkların dindarlık, ermişlik, velilik ve Allah'ın sıfatlarına sahip olmakla kamufle edilmesin e çalışılmasıdır. Küçüğünden büyüğüne kadar hemen hepsinin eserlerin de ve sözlerinde bunu bulmak mümkündür. İsterseniz alimlerin gavsı, ariflerin kutbu, evliyanın önderi, müceddid-i elf-i sani İmam Rabbani4n in mektubatından örnek verelim: Birinci mektupta şöyle diyor: "Kıymetli emirlerin ize uyarak bu mektubu yüzümün karasıyla yazıyorum. Dağınık, bozuk olan hallerimi titriyere k arzediyor um. Bu yolda ilerlerke n, Allah'u Teâlâ'nın ismi zahirleri o kadar çok tecelli etti ki, her şeyde ayrı ayrı göründü. Hatta nisa (kadınlar) şeklinde, onların organları halinde ayrı ayrı zahir oldu..." Mektubat Tercemesi, 1/6, Birinci Mektup, Terceme: Hüseyin Hilmi Işık, Sönmez, İstanbul 1968. (Çeviren)

EVLENMEKT EN YÜZÇEVİRMELERİ

Tasavvufçuların çoğu evlenmeyi kendileri ni Allah'a ibadetten ve zikirden alıkoyan bir ayakbağı olarak görür. Onu arzulara karşı mücadele, şehvet ve lezzetler i terketme çabalarına aykırı dünyevi lezzetler den biri olarak sayarlar. İbrahim İbn Edhem "Kadın bacaklarına alışan kişi felah bulmaz" derdi. (2) Ebu Süleyman ed-Darani de "Kim evlenirse, dünyaya yönelmiş olur" (3) demiştir. Tasavvufçuların pîrî olarak adlandırdıkları Cuneyd el-Bağdadî de şöyle diyor: "Yeni başlıyan kişinin şu üç şeyle kalbini meşgul etmemesi iyi olur. Aksi halde durumu değişir. Bunlar mal kazanmak, hadis öğrenmek, evlenmekt ir. Sofunun okuyup yazmaması gerekir. Çünkü bu, himmetini toplamak için daha iyidir." (4)
Bişr İbn el-Hars'a "Halk senin hakkında konuşuyor" denildiğinde, "Benim için ne diyorlar?" diye sormuş, "Sünneti, yani evlenmeyi terkediyo r, diyorlar" cevabını alınca, "Onlara söyleyin, ben sünnet yerine farzla meşgulüm" demiştir. (5) Fakir (tasavvufçu)lardan birine "Evlen" denilince, "Ben evlenmekt en çok, nefsimi boşamaya muhtacım" demiştir. (6)
Tasavvufçular evlenmeyi terketme konusunda Rasûlullah'a nisbet

edilen bir hadise dayanırlar. Gûya Rasûlullah şöyle buyurmuştur: "En hayırlınız, ikiyüz seneden sonra yükü en hafif olandır. Bu ne demektir ey Allah'ın rasûlü? denilince, "Eşi ve çocuğu olmıyan" buyurmuştur." (1)
Dayandıkları diğer bir rivayet de şudur: "Ümmetimin hayırlılarının evveli evlenenle r, sonuncula rı da bekarlardır. Yüz seksen bir yıl geçtikten sonra ümmetimin rahip olmasını helal kıldım." (2)
Dayandıkları diğer rivayet de "Aile fertlerin in azlığı iki bolluktan biri, çokluğu ise iki fakirlikt en biridir." (3)
Tasavvufçuların bazıları evlenmeyi terketmek le yetinmemiş, İbn el-Cevzi'nin dediği gibi cehalette o kadar ileri gitmişlerdir ki kendileri ni hadımlaştırmışlardır. Bunu da Allah'a karşı duydukları utanmadan dolayı yaptıklarını söylemişlerdir. Halbuki böyle bir şey ahmaklığın zirvesidi r. Çünkü yüce Allah erkeği dişiden bu organ ile ayırdetmiş ve bir özellik olarak erkeğe vermiştir. Sonra neslin devamına sebep olması için yaratmıştır. Onun için kendini hadımlaştıran bir insan lisanı hal ile "Allah'ın yaptığının zıddı doğrudur" demektedi r. Kaldı ki erkeklik organlarını kesmeleri erkeklik şehvetini gidermeme ktedir. Böylece istekleri de yerine gelmemiş olmaktadır. (4)
Tasavvufçulardan bazıları kadınlarla evlenmeyi terkederk en bıyıkları terlememiş gençlerle Lut kavminin uygulamasına gitmişlerdir. Komik şeylerden biri de çocuğu "şahit" kinayesiy le anmalarıdır. Yani yüzünün güzelliğiyle Allah'ın kudretine şahitlik etmektedi r. Anlatıldığına göre Ebu Ali es-Sakafi'nin arkadaşları kendisind en çekindikleri için "şahit" kelimesin i onun huzurunda kullanmak tan kaçınmışlardır. Onun için yüzü güzel oğlana "hüccet" demeyi tercih ederek güya tevazu göstermişlerdir. Ama bir gün yolda onunla beraber bulundukl arı bir sırada karşılarına çıkan güzel yüzlü bir oğlana, Ebu Ali'nin ne manaya geldiğini bilmediğini sanarak, "hüccet" demiş, kendileri ne yaklaştığında oğlanın güzel yüzlü olmadığını görünce de Ebu Ali Dahiza (boştur) diyerek ne kastettik lerinin farkında olduğunu sezdirmiştir. (1)
Dr. Zeki Mübarek şöyle der: İbn Cabir el-İşbili'nin talebeler inden birinin güzel yüzlü bir oğlana "Allah için bir öpücük ver, açlığımı yatıştır" dediği kaydedili r. Bunun üzerine oğlan onu şeyhe şikayet eder. Şeyh ona "İstediğini verdin mi?" diye sorunca, oğlan, "Hayır" der. Şeyh ona "Onu bundan mahrum bırakman yetmiyorm uş gibi bir de gelip onu şikayet ediyorsun?" diye terslemiştir. (2)
Tasavvufçular bununla da kalmamışlardır. Bazıları güzel yüzü metheden hadisleri uydurarak Rasûlullah'a iftiraya kadar gitmiştir. Mesela "Üç şey gözü aydınlatır. Bunlar yeşile, suya ve güzel yüze bakmaktır" gibi. (3)
Dr. Zeki Mübarek şöyle devam ediyor: Bu rahiplik nereden geliyor? Şüphesiz öncelikle Hıristiyanlık'tan, sonra da sabiilikt en gelmekted ir. Hıristiyanlık'taki rahiplik malumdur. Sabiilikt e ise, rahip zaman zaman kendini hadımlaştırmaktadır.

Sözün kısası, tasavvufçular evliliğe ruhun hareketin i önliyen bir ayakbağı olarak bakmaktadırlar. Evlilikte ve nesilde bulunan ruhsal manalara onlardan nüfuz eden veya aklı eren çok nadirdir. Geçim sıkıntısı çeken evli bir erkeğin önünde şeref ve asaletten hali olmıyan cihad kapıları açılır, ahlaki ve ruhi bir tecrübeden de geçmiş olur. Korkarım ki evlilikte n kaçmaları hayatın yükümlülüklerinden ve sorumluluğundan kaçıştır. Hatta sebebinin bundan başka olmadığını da söyleyebiliriz. Allah'a kendini adama ve ibadete çekilme iddiaları birer paravan gibi görünmektedir. Çünkü aile fertleri ve yakınlar için çalışıp çabalamak da Allah'a kendini adamak ve bir ibadettir . Tasavvufçular evlenmekt en yüz çevirirken cihaddan da yüz çevirdiklerinin belki farkında bile değildirler. Zira aile fertleri için çalışmak, geçimlerini sağlamak ve İslâmî bir terbiye ile İslâm'ın birer eri gibi yetiştirmek cihadların en büyüklerinden değil midir? Allah'ın himayesin e ve gözetmesine sığınarak hayatın sıkıntılarına göğüs germek ve İslâmî bir hayat için devamlı çalışmak en üstün takvalard an deği mi? Fakat selameti severek veya ibadet için kendini bir tarafa kapatarak evlenmekt en yüz çevirmek ancak korkak ve gafilleri n işidir.

Geçmişte iyi kişilerden birine evlilik teklif edilmiş, ama bir süre bunu red etmiş, birgün uykudan uyanınca beni evlendiri n demiştir. Sebebi sorulunca, şöyle demiştir: Rüyada kıyametin koptuğunu, diğerleri gibi ben de mahşere geldiğimi gördüm. Çok susamıştım. Sanki boynum kopacaktı. Diğerleri de sıkıntı, sıcaklık ve güneşin haraketin den aynı şekildeydi. Biz böyle beklerken bir de baktım ki çocuklar insanlar arasında dolaşıyorlar. Üzerlerinde nurdan mendiller, ellerinde altın ve gümüşten ibrikler, kadehler var. İnsanlara su veriyorla r, kimilerin e vermiyor, kimilerin i geçiyorlar. Onlardan birine elimi uzattım ve "Ne olur bana da su verin, çok susadım" dedim. Bana "İçimizde senin çocuğun yok, biz sadece babalarımıza su veriyoruz" dedi. Kimsiniz? dedim. "Biz müslümanların ölen çocuklarıyız" dedi.

Sonra tasavvufçular evlilikte n yüz çevirme ve bekarlığı tercih etmekle birtek sonuca, soylarının kesilmesi ve yokolmala rı sonucuna doğru gidiyorla r. Yine aç ve uyuşuk, zayıf ve gıdasız erkeğin gürbüz ve sağlam bir nesil meydana getirmesi güçtür. Hz. Peygamber'in zayıf çocukları değil, sınır boylarında düşmana karşı nöbet bekliyen ve cihad eden güçlü çocukları tercih ettiğini düşünmemek büyük bir yanlışlıktır. (1)

Evlilik doğal bir nizamdır. İnsan türünü korumak ve nesli devam ettirmek için ilahi hikmet bunu gerektirm iştir. Yüce Allah buyuruyor: "Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden birçok kadınlar ve erkekler üreten Rabbinizd en korkun. adını kullanara k birbirini zden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsiz likten de sakının. Şüphesiz Allah üzerinizde gözetleyicidir." (2)

"(Harp esiri olarak) sahip olduğunuz cariyeler iniz hariç, evli

kadınlarla evlenmeni z size haram kılındı. Allah'ın size emri budur. Bunlardan başkasını, namuslu ve zina etmemek üzere mallarınızla istemeniz size helal kılındı. Onlardan faydalanm anıza karşılık kararlaştırılmış olan mehirleri ni verin..." (3) "Aranızdaki bekarları, kölelerinizden ve cariyeler inizden iyi davranışlı olanları evlendiri n. Eğer bunlar fakir iseler, Allah kendi lütfu ile onları zenginleştirir. Allah lütfu geniş olan ve her şeyi bilendir." (4)
Evlenmekt en yüz çevirmeğe yapılan bütün çağrılar Allah'ın kulları için seçtiği ve beğendiği hikmetini iptal etmek ve Rasûlullah'ın sünnetine muhalefet ten başka bir şey değildir. Kısaca hıristiyanca bir çağrıdır. İslâm onunla mücadele etmiş ve evlenmeyi emretmiştir. Evlilikte nefsin huzuru, rahmet ve sevgi olduğunu bildirmiştir. Yüce Allah buyuruyor: "Huzur bulmanız için size kendi cinsinizd en eşler yaratıp aranızda sevgi ve merhamet meydana getirmesi de O'nun varlığının delilleri ndendir. Doğrusu, bunda iyi düşünen bir millet için ibretler vardır." (5)
Kur'ân-ı Kerîm'de evlenmeyi teşvik eden, önemini ve yararlarını anlatan birçok âyeti kerîmenin yanında evlilik sonucu meydana gelen aile ve fertleri ve akrabaların miras haklarını düzenliyen bir dizi âyetler bulunmakt adır. Evlilik olmadığı taktirde Kur'ân'da büyük bir yekun tutan bu kadar âyet ve hüküm anlamsız olmıyacak mıdır? Bunlar uygulanma k için gelmemiş midir? Tasavvufçular gibi insanlar evlenmez ve çoluk çocuk sahibi olmazlars a, bu hükümler ve âyetler ne işe yarıyacaktır?
Bunun yanında Hz. Peygamber'in çok evlenme ve evliliği teşvik etme şeklindeki ameli sünneti yanında evliliği öğütleyen ve bundan yüz çevirmenin İslâm nizamına aykırı olduğunu belirten pekçok hadisleri bulunmakt adır. Sürekli oruç tutmayı, devamlı namaz kılmayı ve evlenmeme yi kararlaştıran üç sahabinin durumunu Rasûlullah öğrenir öğrenmez huzuruna çağırdığını ve kendisini n onlardan çok daha fazla Allah'tan korkmasına rağmen oruç tutup iftar ettiğini, namaz kılıp uyuduğunu ve evlendiğini belirtere k onların bu tutumlarını tasvip etmediği "Benim sünnetim budur, sünnetimden yüz çeviren benden değildir" dediğini herkes biliyor. (1) Acaba tasavvufçular evlenmekt en yüz çevirmekle Rasûlullah'ın sünnetine ve yoluna karşı nefret ve düşmanlıklarını mı dile getirmek istiyorla r? Bu bidatlarına din süsü vererek sinsi bir şekilde Allah'ın dinini ve Rasûlullah'ın yolunu mu değiştirmeğe çalışıyorlar?
Evlenmeyi teşvik olarak mesela Rasûlullah şöyle buyuruyor: "Kişi evlenince dininin yarısını tamamlamış olur. Diğer yarısı için de Allah'tan korksun." (2) "Dünya bir metadır ve en hayırlı metaı salih kadındır." (3) "Eşini seven ve doğurgan kadınlarla evlenin. Çünkü kıyamet günü ben sizin çokluğunuzla iftihar edeceğim." (4)
İbn Mesud şöyle diyordu: "Ömrümden on gün kalsa ve o günlerde kesin olarak öleceğimi bilsem yine evlenirim ve Allah'ın huzuruna bekar olarak çıkmam."

Evlenmeme kte toplum için ne kadar büyük sakıncalar bulunduğu açıktır.
Fıtrî güdülerin köreltilmesi, Allah'ın yarattığı yapının değiştirilmesi, bonun sonucu olarak ruhta meydana gelen hastalıklar ve değişiklikler, toplumda seks güdüsünü tatmin için başvurulacak anormal ve yasal yollarla toplumda fesadın yayılması, neslin azalması, ümmetin zayıflaması ve insanlar arasında ilişkilerin bozulması kaçınılmazdır. Halbuki İslâm insanların maddi ve manevi yapılarını ıslah etmek ve hem dünyada, hem ahirette mutlu bir toplum olarak yaşamalarını sağlamayı amaçlamaktadır. (5)

TASAVVUFÇULARIN ZİKRİ

Doğum yıldönümleri (mevlidler) dedikleri bayramlar da, mescidler dedikleri yatır türbelerinde tasavvufçular zikir diye adlandırdıkları dans partileri düzenlerler. Şeyh efendi rezaletin aşık olduğu ve faziletin tiksindiği kadın ve erkek dervişlerden iki saf arasında oturur, haram beslenmek ten yağ damlıyacak kadar semizlemiş iki eliyle işaret ederek dansı başlatır. Kendisi de harflerin i ve telaffuzu nu tahrif ederek Allah'ın adını haramla beslenen dudaklarından ve burnundan tekrar etmeye başlar. Alnının iki tarafı hayayı gammazlar ve takvayı jurnal eder. Gazelcile ri de Leyla ve Suad faslından coşkun sesiyle coşturur. Davulcula rı yahut tef ve neycileri de şeytanın elleriyle davulu yahut defi, nefesiyle de neyi çalarak cinleri etrafa toplar. Bu cûşuhurûş içinde şeyh efendi kendinden geçer ve dervişler de ritme uyarak göbek atmaya başlarlar. Dansözler gibi sağa sola kırıtarak nağmelere katılırlar. Tıpkı meyhaneci lerin elinde içki kadehleri ni ve altın tasmaları gören dansözlerin bütün vücut hatlarıyla coşarak kendinden geçtiği ve mest olduğu gibi, kendileri nden geçer ve mest olurlar. Çok geçmeden bastırılmış olan şehvetler alevlenir ve dem bu demdir, diyerek alevlenen şehvetini tatmin yollarına koyulur. Edepten uzak sallanmal ar ve şeytanca iniltiler ve günah ulumalarından kısılmış seslerle Seyyide Zeynep Zeynep yahut Seyyide Nefise'den (1) istiğase (yardım dileme) naraları yükselir. Bunların kastettik leri ne temiz Zeynep, ne de temiz Nefise'dir. Çağırdıkları bunlardan başkadır. Çünkü her biri kendi sevgilisi nin şarkısını söyler. Bu şekilde bu edepsizce sapıklığı bir veya iki saat sürdürürler. (2) Her biri şeytanı kuduran ve şehveti alevlenen dişilere vücudu kuvvetli bir hayvan olduğunu ispatlama ya çalışır. Sonra da dansla geçen bu saatlerin ilahi tecelli saatleri olduğunu söyler. Bir de bakarsınız ki yetiminin azığını satan anne, eşinin başörtüsünü satan erkek ve borç altında beli kırılan zavallı borçlu şeyhin batıracağı bir şiş veya vereceği bir afyon yahut dervişlerin bir esrarı için kuyruğa girmişler! Hepsi de zikir (dans) salonlarında dans ediyorlar!
Ne dersiniz, aşırı mı gittim yoksa eksik mi anlattım? Herhalde aşırı gittiğimi sanıyorsunuz, değil mi? Dans salonlarında tepinirke n

tasavvufçuları gören herkes, diyebilir im ki, facirleri n şehvetleri gibi alevlenen mecusiler in ateşlerini görmüş gibi olur. Söyler misiniz, şuurlarını yitirmiş ve şeytan çarpmış gibi haramlarl a coşan ve coşturan nağmelerle tempo tutan, kilometre uzaktan harama çağıran gözlerle mest olan gençleri acaba toplumun insanları görmüyor mu? Ellerinde ki teflerle tempo tutturan gençlerin yanında neşesinden dört köşe olan şeyhleri insanlar duymuyor mu? Kurdukları tuzaklarl a ortalıkta dolaşan gençleri ve nereye gideceğini bilmiyen zavallıları avlayıp kendisine sundukları için keyfine diyecek bulunmıyan bu sömürücüleri insanlar bilmiyor mu? Bütün bunlar oluyor ve siz de, biz de hepimiz görüyoruz, duyuyoruz . Buna rağmen düğün başkalarınmış gibi kimsenin buna aldırdığı veya karşı çıktığını müşahade etmiyoruz . Sanki herifleri n rezillikl eri kutsal bir faziletmiş gibi herkes halinden memnun!
Söyler misiniz, Rasûlullah Rabbini böyle mi zikretti? ondan sonra ashab Allah'ı böyle mi zikretti? Müfred ismiyle zikrettik lerini, ah vahlarla, inilti ve tempolarl a, dans ve nağmelerle Allah'ı zikrettik leri kim iddia edebilir? Birisi alkış tutarak ve diğerleri ona uyarak koro halinde zikrettik lerini kim söyliyebilir? Leyla gazelleri okuyan bir gazelhan eşliğinde, çığlık ve naralarıyla vahşi hayvanları yuvalarında ürküten seslerle, bir lokma et yahut batacak bir şiş için Allah'ı zikrettik lerini kim ileri sürebilir? Neylerle, keman ve rebaplarl a, tef ve nakkarala rla zikrettik lerini nasıl söyleyebilirsiniz? Hepsi Rasûlullah'ın öğrettiği gibi Allah'ı zikrettil er. Huşu ve teslimiye t içinde, sessiz ve müziksiz, hav ve reca arasında, münferiden ve Rasûlullah'ın öğrettiği dualarla Allah'ı andılar, O'na yalvardılar, nimetini istediler ve azabından kendisine sığındılar. Ama tasavvufçuların zikri gibi zikredenl er, ancak cahiliyye müşriklerinin zikri ile zikretmiş olur. Yahudi ve hıristiyan kafirleri nin zikri ile zikretmiş olur." Onların (müşriklerin) Beytullah'ın yanında namazları (duaları) da el çırpmak ve ıslık çalmaktan başka birşey değildir." (1)

TASAVVUFÇULARIN ZİKRİ BİR YAHUDİ BİDATIDIR

Yüz kırkdokuzuncu mezmurda şunları okuyoruz: "Siyon oğulları hükümdarlıklarına sevinsinl er, tef ve ud ile dansedere k adını tesbih etsinler, terennüm etsinler. Tehlil getirin, kutsallığında (Kudüs'de) Allah'ı tesbih edin. Rebab ve ud ile tesbih edin. Tef ve dans ile tesbih edin. Sazlar ve zurnalarl a tesbih edin. Türlü naralarla tesbih edin." (2)
Tasavvufçular da aynı bu şekilde zikir yaparlar. Yahudi cahiliyye bidatı ile tasavvufçuların zikri arasında sıkı ilişkiyi ve benzerliği görmek için bir zikir meclisini müşahade etmek yeterlidi r. Bu apaçık bir gerçek iken, Abdulaziz ed-Debbağ'ın şu sözlerini görüyoruz: "Zikredenl er

sağa sola sallanırlar, çünkü kutuplar melekleri n böyle yaptığını görmüşlerdir." (3)

ZİKRİN ŞEKLİ VE SÖZLERİ

Zikreden kişinin tepeden tırnağa kadar sallanması, önce sağa lâ ile başlayıp sola ilah ile dönmesi ve doğrulması gerekir. Sola doğru öne eğilerek illallah demesi ile bu işi tamamlar. Allah, hû gibi tek isimle zikrediyo rsa çenesini göğsüne vurması, koro halinde ve yüksek sesle yapması gerekir. Kelimeyi göbeğinden başlıyarak kalbinin derinlikl erinden çıkarması icabeder. (2) İşte bu eşsiz pehlivanlık tasavvufçuların zikir şeklidir!
Allah için söyleyiniz, Rasûlullah rabbini zikrederk en böyle tepeden tırnağa kadar sallanıp dans mı ediyordu? Sakalını göğsüne vurup sağa sola mı sallanıyordu? Şüphesiz hayır! Hiçbir zaman böyle yapmamıştır. Çünkü o Allah'ın peygamber idir ve Allah'ın huzurunda nasıl edeple ibadet edileceğini bilir ve insanlara bildirir. Kör testereni n ağaç keserken çıkardığı sesler gibi de sesler çıkarmamış ve naralar atmamıştır. Nasıl zikredeceğini Allah ona şöyle tarif etmiştir: "Namazında yüksek sesle okuma. Onda sesini fazla da kısma. İkisinin arasında bir yol tut." (1) "Rabbinize yalvara yakara ve gizlice dua edin. Bilmelisi niz ki haddi aşanları O sevmez." (2) "Rabbini içinden, yalvarara k ve O'ndan korkarak yüksek olmıyan bir sesle sabah ve akşam zikret (an). Gafillerd en olma!" (3) Namazda sesin fazla yükseltilmemesi ve tamamen kısılmaması, belki ikisi arasında bir yol tutulması esas iken, tasavvufçular guya bir nevi ibadet veya dua olarak yaptıkları zikirleri nde nakarat tutturmak, avazları çıktığı kadar bağırmak, testere sesleri gibi hançerelerden sesler çıkarmak, tepeden tırnağa kadar ter içinde kalacak şekilde tepinmekt edirler. Ne yapalım, tasavvufçular Allah'ın hidayetin i bu şekilde değiştirmekte ve başka yollara uymaktan çekinmezler!
Zikirde kullanılan sözlere gelince; müridin şeyhine karşı edeplerin den biri de şeyhinin kendisine telkin ettiği kelimeler kullanması ve başka sözleri kullanmam asıdır. (4) Bu sebepten zikir sözleri tarikatla rın çokluğu ve şeyhlerin farklılığına paralel olarak çoğalmış ve değişik olmuştur. Kimileri Allah'ın tek ismi ile, kimileri hû hû diyerek, kimileri de ıh ıh sesleriyl e zikretmek tedir. Tasavvufçu her tağut kullarına başka tarikatla rın zikri ile zikretmey i ve izin verdiği şeylerin dışında kelimeler i kullanmal arını yasaklama ktadır. Çünkü yüce Allah'ın isimlerin i şu veya bu şekilde söyledikleri zaman fayda, şu veya bu şekilde söyledikleri zaman da zarar vereceğine inanırlar. Onun için zikreden kişiye fayda veya zarar verecek şeyleri bilen şeyh, kaptan sayılır. Bu bakımdan derviş lailahe illallah sözü ile ancak şeyhi kendisine izin verdiği taktirde zikredebi lir. Rabbine de yâ latif diye seslenmem elidir. Aksi halde ona bir uyuşukluk gelir veya çarpılır. Tasavvuf kahinleri nden İbn Ataullah el-İskenderi'nin şu iftirasına

bakınız: "Allah'ın "Afûv (bağışlayan) ismi avamın zikrine yaraşır. Çünkü onları ıslah eder. Allah'a suluk edenlerin ise bu isimle onu zikretmes i yakışmaz. Bâis (dirilten) ismi ile de gafiller zikreder. Fenayı talep edenler onu bu isimle zikretmez . Gafir (günahları bağışlayan) ismi ile de avam öğrencilere telkin yapılır (onlara bu isim öğretilir). Zira günahın cezasından korkan onlardır. Ama Allah'ın huzuruna çıkmağa layık olanların günahları bağışlayanı zikretmel eri onlarda vahşeti (uzaklığı ve yabancılığı) meydana getirir. Allah'ın "Metin" ismi ise halvet sahipleri ne zarar verir, dinle alay edenlere yarar sağlar." (1)
İbn Ataullah bu iftirayı serdetmey e devam etmekte ve Allah'ın isimlerin in çoğuna bu şekilde iftira etmektedi r. Halbuki yüce Allah şöyle buyurmakt adır: "De ki, ister Allah deyin, ister Rahman deyin. Hangisini deseniz olur. Çünkü en güzel isimler O'na mahsustur ." (2)
"En güzel isimler (Esmaulhüsna) Allah'ındır. O halde O'na o güzel isimlerle dua edin. O'nun isimleri hakkında eğri yola gidenleri bırakın. Onlar yapmakta olduklarının cezasına çarptırılacaklardır." (3)
Şu saçmalığa bakınız. Allah'ın Gafir ismi sadece avama yaraşır. Sanki bu tağutlar günahlardan masum veya ilahtırlar! Halbuki Rasûlullah günde yüz defa Rabbine istiğfar ederdi. Şimdi söyler misiniz, Kur'ân'ın hidayeti ve gerçekliğiyle tasavvufçuların sapıklığı ve dalaleti arasında bir ilişki buluyor musunuz?!

ŞEYH KALPLERİN CASUSU!

Tasavvufçular zikir esnasında müridin şeyhini zihninde canlandırmasını, "Üstadım yardım et" diyerek zikre başlarken ondan yardım istemesin i ve ondan yardım istemenin tıpkı Rasûlullah'tan yardım istemek gibi olduğuna inanmasını şart koşarlar. Çünkü kendisini Rasûlullah'a ulaştıracak şeyhdir. Kalbiyle de şeyhinden izin istiyerek "Destûr ey şeyhim! demesi yanında tarikat mensupları ve ileri gelenlerd en de izin istemesi gerekir. Tarikatta ileri gelenler silsile olarak bilinir. "Ey tarikat sahipleri ve ileri gelenler, destûr" demesi gerekir. (1)
Bu şekilde tasavvufçular Allah'ı guya zikretmey e başlamadan önce dervişin bu şirk pislikler ine bulaşmasını ve Allah'ın zikrini kabul edip hoşnutluğunu vermesi için bütün bu putlardan izin almasını zorunlu kılmaktadırlar. Gördüğünüz gibi, sağır perdeler ve karanlık dünyalar içinde zifiri karanlıkları ve çılgın fırtınaları tasavvufçular salikin yoluna çıkarmakta ve bir parıltı da olsa nurdan birşey görmesine engel koymaktadırlar

TASAVVUFÇULARIN İBADETİ

Zühd ve zikir alanında tasavvufu n ne olduğunu gördük. Acaba tasavvuft a ibadet nasıldır? Kalbin katılımı bulunmıyan, vücudun

iştiraki olmıyan, Allah için birtek düşünce taşımıyan, huşu ile yönelen bir şuur ve yalvaran bir dua içermiyen bu ruku ve secdeler midir? Çünkü gördüğümüz bu ibadet şekli kabir putlarına karşı yapılan sücud ve tesbihler, sağır taşlarına bir ubudiyet olup onlara karşı son derece korku ve takva ile yapılmakta, onlara sığınılmakta ve tam bir mahviyet içinde yapılmaktadır. Görmüyor musunuz, Allah'ın mescidler i boş dururken kabir tapınakları her taraftan gelen kalabalıklarla dolup taşmaktadır? Allah'ın yatırların putlarından arındırdığı mescidler i cemaat bulamazke n, göğsüne mezar taşlarının konulduğu ceset puthanele rinin nasıl sel gibi gelen insanlarl a dolup taşmaktadır? Ölü kemikleri nin barındığı, etlerinin kokuştuğu veya varlığı vehimden öteye gidemiyen yatır kabirleri nin bütün genişliklerine rağmen kabrin veya çürümüş kemikleri n yahut üzerinde kubbeler dikilen hurafe vehimleri n yahut değişik hayvanların kemikleri nin bereketle rini almak için cahil insanlarl a nasıl dolup taştığını görmüyor musunuz? Bütün bunların niçin olduğunu biliyor musunuz? Bütün bunlar kabirleri n veya türbelerin muhafızlığını yapan tasavvuf kahinleri ne bolbol adaklar ve yardımların gelmesi içindir. Bu tapınakların döşenmesi, aydınlatılması, kokulandırılması ve yükseltilmesi için milyonları bulan masrafların yapıldığını görmüyor musunuz? Allah'ın mescidler i ise kargaların ötmesi ve baykuşların yuva yapması için terkedilm ektedir.
Evet, tasavvufçuların ibadeti nedir? O leşler için sundukları adaklar mıdır? Yoksa ayaklar altında ezilen eşiklerde ölülere yapılan secdeler midir? Yahut bağışlamasını kazanmak ve rahmetine ermek için putların taşlarına büyük bir iştiyakla kondurula n öpücükler midir? Veya putperest lerin elinden çektiği ve kurtların kemirdiği tahtalar, mermer taşlar ve çürümüş kemiklerl e Allah'a yapılan tevessüller midir? Kabirlerd e çürüyen ölülerden ebedilik ruhunu ve hayat desteğini bekliyen kişilerin yaptığı uzun uzun dualar mıdır? Veya meded ya şeyh, destur ya gavs, imdat ya veli gibi sözler midir? Yahut işleri sarpa sardığında veya başları derde düştüğünde zavallıların kabirlerd en yaptığı istiğaseler midir? Yahut tağutların tapınaklarında karanlık gecelerde ve uzayıp giden seherlerd e tasavvufçuların tekrarladıkları şirk zikirler midir? (1) Kabirler ve içinde yatanlarl a yapılan yeminler midir? Halbuki yüce Allah kendisine yeminin bir suçtan kaçmak veya bir cinayeti örtbas etmek için âlet edildiğini haber vermekted ir.
İbdati, zikri ve zühdü ile tasavvufu n ameli yönü de budur. Bunun insanlığa rehberlik etmeğe ve onu yüce değerlere götürmeğe elverişli olduğunu düşünüyor musunuz? Evet, nazari ve ameli yönüyle gördüğümüz bu tasavvuf insanları hidayete ve üstün değerlere mi iletiyor, yoksa hüzün dolu yufka yüreklerin ciğerlerini kemiren gizli bir verem veya kanser gibi öldürüyor mu?
Daha önce belirttiğimiz gibi nazari yönünde tasavvufçular kulun Allah'ın kendisi ve şirkin tevhidin aynısı olduğuna inanmış ve bu

inancı din edinmişlerdir. İki yönü ile de tasavvufu gördünüz. İki yönü ile de bu tasavvuf insanları Rahman'ın kulları mı yapıyor yoksa şeytan ve tağutlara kul köle mi ediyor? Bu tasavvufu n hedef ve gayeleri aynı olan izzet, şeref ve hakimiyet sahibi üstün bir tek ümmeti putperest liğin batıl çöllerinde dolaşan, zillet ve alçaklığa maruz bırakan, emperyali zme, alçaklığa, hakaret ve zillete boyun eğen ezilmiş ve bölük pörçük olmuş hayaletle r haline nasıl getirdiğini artık insanların görmesi gerekmez mi?